אוהב ישראל — פרשת מטות

והרמות מכס וגו' א' מחמש מאות. כבר ביארתי זה לעיל במקומו ועוד יש לאלוה מילין שציוה להם הבוב"ה ליתן א' מן ת"ק כי הם הלכו לנקום נקמת ה' צבאות. וצבאו"ת הוא תצ"ט כאשר ביארנו לעיל. ולכך לקחו מן ת"ק חלק א' ונשאר להם כמנין צבאו"ת. וגם כי לא נפקד מהם איש וזה היה מחמת שהיו נאחזין ונדבקין בבחי' שורשם בארץ החיים שהוא מהלך חמש מאות שנה. והבן:

וימסרו מאלפי ישראל גו'. מאי לשון וימסרו. אכן הענין הוא כי ה' אמר נקום נקמת ב"י. ומשרע"ה לא רצה שינקמו ב"י נקמת עצמם רק אמר לנקום את נקמת ה' במדין. לזה אמר. "החלצו "מאתכם היינו שתוציאו א"ע מלנקום נקמתכם. והנה כאשר לזה צריך להיות צדיק וחסיד שיהי' כוונתו רק לכבוד ה'. וכ"א מישראל הסתיר א"ע לאמר מה אני נחשב לקנא לכבוד ה'. והחברים מב"י אשר ידעו על איש א' שהוא ירא ה' באו אל משה והגידו לו שזה הוא צדיק גמור. ע"כ אמר הכתוב לשון וימסרו. הוא לשון מסירה. כאדם המלשין על חבירו נקרא מסור. גם שמעתי מאיש הלז ששמע מזקני בעהמ"ח זצללה"ה דרוש גדול ביום ך' סיון ולא זכה כ"א אלה הדברי'. ך' סיון הוא התחלה על י"כ אם מקיים יום הזה כראוי אזי יוכל לקיים יה"כ כראוי ונכון וסימנך כי יד על כ"ס י"ה ר"ת ך' סיוון. י"ה ר"ת יום הכפורים: